

Ο θάνατος του Θεού και η μεταμόρφωση του Ανθρώπου

/ [Πεμπτουσία](#)

Η ιστορία της δημιουργίας μας στη Γένεση διακόπτεται. Το Θεϊκό Συμβούλιο λέει «ποιήσωμεν άνθρωπον κατ' εικόνα ήμετέραν και καθ' ομοίωσιν» και αρχίζει το έργο. Ωστόσο η δημιουργία του ανθρώπου δεν είναι όπως την υπόλοιπη δημιουργία. Για τ' αστέρια και τα δέντρα, τη γη και τον ουρανό ο Θεός λέει «γενηθήτω» και εγένοντο. Ο Θεός βλέπει αυτό που έκανε «ότι καλόν».

Ωστόσο για τη δημιουργία του ανθρώπου γίνεται μια συζήτηση «ποιήσωμεν άνθρωπον». Τον πλάθει από λάσπη και «ενεφύσησεν εις το πρόσωπον αυτού πνοήν ζωής». Ο Θεός δεν στέκεται πίσω, κοιτάζει τον άνθρωπο και λέει «ότι καλόν». Πραγματικά ο Θεός τον κοιτάζει και λέει «Ου καλόν...»

Η πρώτη φράση «ου καλόν» για ολόκληρη τη δημιουργία αφορά μόνον τον άνθρωπο. «ου καλόν είναι τον άνθρωπον μόνον». Αυτή η διαπίστωση συνοδεύεται από ολόκληρη παρέλαση ζώων από μπροστά του ανθρώπου. Ωστόσο δεν βρέθηκε

βοηθός «κατ' αυτόν», που να του αξίζει.

Η πρώτη λύση βρίσκεται στη δημιουργία της γυναίκας «ὅστοῦν ἐκ τῶν ὀστέων μου καὶ σὰρξ ἐκ τῆς σαρκός μου». Ο άνθρωπος που δεν είναι καλός μόνος, τώρα δεν είναι μόνος. Ωστόσο και πάλι δεν είναι το τελικό καλό. Η δημιουργία του ανθρώπου, άνδρα και γυναίκας, εκτροχιάζεται και πηγαίνει στραβά. Αφού τοποθετήθηκαν στον κήπο της Εδέμ, προειδοποιήθηκαν να μη φάνε από ένα συγκεκριμένο δένδρο «ἢ δ' ἂν ἡμέρα φάγητε ἀπ' αὐτοῦ θανάτῳ ἀποθανεῖσθε». Ο Μέγας Αθανάσιος αναφέρει ότι ο θάνατος αυτός είναι το αποτέλεσμα της άρνησης του Αδάμ και της Εύας να ζήσουν σύμφωνα με το καθ' ομοίωσιν του Θεού. Πέφτουμε πίσω στην ανυπαρξία από την οποία δημιουργηθήκαμε. Η αμαρτία είναι η διακοπή της δημιουργίας του ανθρώπου.

Η δημιουργία ωστόσο, συνεχίζεται, γιατί υπάρχει ο Δεύτερος Αδάμ, μια Νέα Δημιουργία. Η Προφητεία «ἢ δ' ἂν ἡμέρα φάγητε ἀπ' αὐτοῦ θανάτῳ ἀποθανεῖσθε» εκπληρώνεται στο πρόσωπο του Νέου Αδάμ. Ο θάνατος δεν ήταν μέσα στο σχέδιο του Θεού για την τιμωρία ή την καταστροφή του κακού. Η αρχική θέση του Θεού παραμένει «ποιήσωμεν ἄνθρωπον κατ' εἰκόνα ἡμετέραν καὶ καθ' ὁμοίωσιν». Αλλά είναι στο Χριστό, τον Θεάνθρωπο, στον οποίο εκπληρώνεται το αρχικό σχέδιο και η μορφή του ανθρώπου.

Πρέπει να σημειώσουμε εδώ ότι το έργο της δημιουργίας του ανθρώπου δεν ολοκληρώθηκε με τη Σάρκωση. Αλλά είναι στο Σταυρό και τη στιγμή του θανάτου Του, που λέει ο Χριστός «Τετέλεσται!». Γιατί είναι στην ολοκλήρωση αυτής της προφητικής προειδοποίησης που κατά Θεία Ειρωνεία, η εικόνα και η ομοίωση του Θεού στον άνθρωπο, εκπληρώνεται. Στο Θάνατο Του Χριστού βρίσκουμε την αληθινή ζωή. Και η ανθρωπότητα τόσο αποκτά την αληθινή της εικόνα όσο βαδίζει σύμφωνα με το θάνατο του Ιησού.

«Χριστῷ συνεσταύρωμαι. ζῶ δὲ οὐκέτι ἐγώ, ζῆ δὲ ἐν ἐμοὶ Χριστὸς» (Γαλ. 2, 20)

Δεν είναι το μυαλό μας, ούτε η ηθική μας τελειότητα, ούτε η λογική ή η δημιουργικότητα μας που μάς προσομοιάζει με τον Θεό. Η ομοιότητα μαζί Του επιτυγχάνεται με τον καθημερινό μας θάνατο, όταν περικλείεται από αγάπη και απόλυτη εμπιστοσύνη στον θάνατο του Χριστού: τον Θάνατο που νικά τον θάνατο με τον θάνατο και μάς ενώνει με τη ζωή που είναι αιώνια.

Η Μεταμόρφωση του Χριστού που γιορτάζεται στις 6 Αυγούστου, είναι η γιορτή κατά την οποία εμφανίζεται η αναμόρφωση του ανθρώπου.

Μεταμορφώθεις εν τω όρει Χριστέ Ο Θεός,
δείξας τοις μαθηταίς Σου, την δόξαν Σου,
καθώς ηδύναντο. Λάμπσον και ημίν τοις αμαρτωλοίς,
το φως Σου το αίδιον, πρεσβείες της Θεοτόκου,
Φωτοδότα δόξα σοι.

Η μεταμόρφωση του ανθρώπου πραγματοποιείται με την ένωση του με τον θάνατο και την ανάσταση του Χριστού. Μόνον τότε μπορούμε να αναφωνήσουμε: «Τετέλεσται!». Μόνον τότε μπορούμε να ακούσουμε τη Θεία επιβεβαίωση: «Ότι καλόν».

Πηγή: <http://glory2godforallthings.com/>
Μετάφραση: Φιλοθέη